

و ما أرسلنا من قبلك من رسول إلا نوحي إليه أنه لا إله إلا أنا فاعبدون (۲۵) و قالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه بل عباد مكرمون (۲۶) لا يسبقونه بالقول وهم بأمره يعملون (۲۷) يعلم ما بين أيديهم و ما خلفهم و لا يشفعون إلا لمن ارتضى و هم من خشيته مشفقون (۲۸) و من يقل منهم إني إله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك نجزي الظالمين (۲۹)

۲۵ - ما قبل از تو هیچ رسولی نفرستادیم مگر با این وحی: "معبودی جز من نیست؛ فقط مرا عبادت کنید." ۲۶ - با این حال، آنها گفتند، "الرحمن پسری گرفته است!" تسبیح و تقدیس او را. همه (رسولان) بندگان کرامی (او) هستند. ۲۷ - آنان هرگز از جانب خود سخن نمی گویند و از دستورات او پیروی می کنند. ۲۸ - او آینده و گذشته آنان را می داند. آنها شفاعت نمی کنند، مگر برای کسانی که او قبلاً پذیرفته باشد و آنها نگران خودشان هستند. ۲۹ - هر یک از آنها که ادعا کند خدایی است در کنار او، ما جزای او را با جهنم می دهیم؛ ما اینچنین جزای ستمکاران را می دهیم. (۲۹:۲۱)

تنها وظیفه پیغمبر: تحویل قرآن

قرآن مکرراً دو صورت منفی "بکار می برد که محمد ماموریتی جز تحویل قرآن نداشت:

فإن أعرضوا فما أرسلناك عليهم حفيظاً إن عليك إلا البلاغ و إنما إذا أذقنا الإنسان منا رحمةً فرح بها و إن تصبهم سيئةً بما قدمت أيديهم فإن الإنسان كفور (۴۸)

۴۸ - اگر آنها روی گردانند ما تو را برای مراقبت آنها نفرستادیم. ماموریت تو این است که پیام (قرآن) را برسانی (۴۸:۴۲)

و إن ما نرينك بعض الذي نعدهم أو نتوفينك فإنما عليك البلاغ و علينا الحساب (۴۰)

۴۰ - ماموریت تو رساندن (پیام قرآن) است. این ما هستیم که آنان را برای بازخواست فرا می خوانیم. (۴۰:۱۳)

ما على الرسول إلا البلاغ و الله يعلم ما تبذرون و ما تكتُمون (۹۹) قل لا يستوي الخبيث و الطيب و لو أعجبتك كثرة الخبيث فاتقوا الله يا أولي الألباب لعلكم تفلحون (۱۰۰)

۹۹ - تنها وظیفه رسول این است که پیام (قرآن) را برساند و خدا به آنچه آشکار یا پنهان می کنید داناست.

۱۰۰ - اعلام کن، "بد و خوب یکسان نیستند، اگر چه کثرت بدی شما را تحت تاثیر قرار دهد. ای خردمندان، به هیبت و حرمت خدا ارج نهید، (حتی اگر در اقلیت باشید) باشد که موفق شوید." (۱۰۰:۵)

متاسفانه، آنان که به قرآن بعنوان تنها منشاء هدایت دینی ایمان ندارند از آنان که فقط به قرآن ایمان دارند به مراتب بیشتر هستند. [به آیات زیر مراجعه کنید (۱۶:۳۲)(۱۶:۸۲)(۲۴:۵۴)(۲۹:۱۸)(۳۶:۱۷)(۶۴:۱۲)]

محمد نه توضیح می دهد، نه تفسیر می کند و نه قرآن را پیش بینی می کند؛ فقط قرآن را تحویل می دهد و پیروی می کند.

حدیث و سنت ادعا می کنند که برای توضیح دادن قرآن لازم هستند. هر چند قرآن تعلیم می دهد که معلم قرآن خداست؛ که اوست کسی که قرآن را در دل مؤمنان قرار می دهد صرف نظر از زبان مادریشان؛ و محمد قرآن را توضیح نخواهد داد. آیه پایین را مشاهده کنید:

الرحیم الرحمن (۱) علم القرآن (۲)

۱ - آن بخشنده ترین. ۲ - معلم قرآن. (۵۵:۲)

و لو جعلناه قرآنا أعجيبا لقالوا لولا فصلت آياته أَعْجَمِي وَعَرَبِي قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ (۴۴)

۴۴ - اگر قرآن را به زبانی غیر از عربی قرار می دادیم می گفتند، "چرا به آن زبان نازل شد؟" چه آن به زبان عربی باشد یا غیر عربی، بگو، "برای کسانی که باور دارند، هدایت و شفا است. و کسانی که باور ندارند، نسبت به آن کر و کور خواهند بود، چنانچه گویی از جای بسیار دوری آنها را خطاب می کنند. (۴۱:۴۴)

لا تحرک به لسانک لتعجل به (۱۶) إِنْ عَلَيْنَا جُمُوعَهُ وَقُرْآنَهُ (۱۷) فَإِذَا قُرْآنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ (۱۸) ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا بَيَانَهُ (۱۹)

۱۶ - با شتاب زبان (محمد) به بیان آن مگشای. ۱۷ - این ما هستیم که آن را بصورت قرآن جمع آوری خواهیم کرد. ۱۸ - و چون آن را بخوانیم، تو از چنین قرآنی پیروی کن. ۱۹ - سپس این ما هستیم که آن را شرح خواهیم داد. (۷۵:۱۹)

پیروان حدیث و سنت از تعلیم های خود هم پیروی نمی کنند

معتبرترین کتابهای حدیث، یعنی، مسلم و ابن حنبل، نقل می کنند که پیغمبر دستور داد که هیچ کس نباید چیزی از او بستاند جز قرآن. در پایین عبارت عربی این حدیث مشاهده می شود:

السابع - النهی عن كتابة غير القرآن
عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا تكتبوا عني شيئاً سوى القرآن. من كتب شيئاً سوى القرآن فليمحاه" (۱) (احمد ج ۱ ص ۱۷۱ ومسلم)

"ابی سعید الخودری- خدا ان شالله از او خوشنود باشد- نقل می کند که رسول خدا- خدا او را بالا برد و به او صلح عطا کند- گفته بود، " هیچ چیز از من ننویسد جز قرآن. هر کس چیزی دیگری جز قرآن بنویسد باید آن را پاک کند." !!!

بدین گونه، مطابق تعلیم خودشان،

آنها از پیغمبر نافرمانی می کنند

واقعیت باور نکردنی: آنها از تعلیم های خود هم پیروی نمی کنند

مطابق دقیق ترین و معتبر ترین حدیث، پیغمبر هرگز تصمیم اش را در باره نوشتن از او، فقط قرآن، تغییر نداد:

عن عبد المطلب بن عبد الله قال: [دخل زيد بن ثابت رضي الله عنه عند علي معاوية رضي الله عنه، فحدثه حديثاً، فامر انساناً ان يكتب. فقال زيد: او رسول الله صلى الله عليه وسلم نهی ان نكتب شيئاً من حديثه، فمحا] (احمد ج ۱ ص ۱۹۲)

زيد بن ثابت (نزدیکترین نویسنده پیغمبر) با خلیفه معاویه دیدار کرد (بیش از ۳۰ سال بعد از مرگ پیغمبر) و در باره پیغمبر روایتی به او گفت. معاویه روایت را دوست داشت و دستور داد یکی آن را بنویسد. اما زيد گفت، "رسول خدا به ما دستور داده هرگز چیزی در باره حدیث او ننویسیم." (نقل بن حنبل)

آنها از معبود ساختگی خود نافرمانی می کنند

قرآن : آیا آنها "کتابی" دارند

که هر چه در آن بخواهند پیدا می کنند؟

هنگامی که با پیروان حدیث و سنت با ارائه حدیثی که در صفحه قبل نشان داده شده است روبرو می شوید، آنان اقرار می کنند که چنین حدیثی وجود دارد. آنان توضیح می دهند دلیل کوتاهی از پیروی از تعلیم های خودشان این است که به همان اندازه نیز حدیث های معتبر وجود دارد که پیغمبر دستور داد است که حدیث های او را بنویسند.

قرآن چنین مردمی را به عنوان "جنایتکار" شرح می دهد، و سؤال می کند: "آیا آنها "کتابی" دارند که هر چه بخواهند در آن پیدا می کنند؟؟؟"

أم لکم کتاب فیہ تدرسون (۳۷) إن لکم فیہ لما تخیرون (۳۸)

۳۷- "آیا ما مسلمانان مانند جنایتکاران رفتار کنیم؟ قضاوتتان چقدر اشتباه است؟ آیا کتابی دارید که هر چه را که بخواهید در آن پیدا می کنید؟" (۶۸:۳۸)

هم حدیث و هم سنت شامل این تشریح قرآن می شوند؛ بعنوان کتابی که هر چه را که بخواهید در آن پیدا می کنید.

حدسی بودن و متناقض بودن ماهیت حدیث و سنت برای اکثریت شناخته شده است.

سؤال مورد علاقه شان

“اگر قرآن کامل است و کاملاً با جزئیات شرح داده شده است (همان گونه که خدا می فرماید)، کجا می توانیم جزئیات دعای ارتباطی (نماز) را پیدا کنیم؟”

این سؤال معروف، جهالت شان را در باره قرآن آشکار می کند و کشش ناخودآگاهشان برای اثبات اینکه خدا در گفته مکررش که قرآن “مفصل است” و کامل با جزئیات اشتباه کرده است.

قرآن تعلیم می دهد که ابراهیم بدون شک بنیان گذار اسلام به روش امروزی است. به این ترتیب، ابراهیم برای زندگی روزمره ما مسلمانان چه چیز بر جای گذاشته است ؟

قرآن تعلیم می دهد که تمام اصول دین اسلام (دعای ارتباطی نماز، انفاق واجب زکات، روزه و حج) از طریق ابراهیم نسل به نسل به ما رسیده است.

بنابراین، اسلام در شکل نهایی طبق عرف کنونی، بر دو پایه استوار است:

(۱) قرآن: آنچه که از طریق محمد به ما رسیده و

(۲) مناسک مذهبی: آنچه که از طریق ابراهیم به ما رسیده است.

تمام مناسک مذهبی اسلام قبل از محمد وجود داشته است.

تنها مأموریت محمد تحویل دادن قرآن بود (صفحه ۳۰-۳۳)

ابراهیم : بنیانگذار اسلام

ابراهیم اولین گیرنده اسم اسلام بود و اولین کسی بود که کلمه “اسلام” را استفاده کرد. (۲:۱۳۱)

و جاهدوا في الله حق جهاده هو اجتباكم و ما جعل عليكم في الدين من حرج
 مله أبيكم إبراهيم هو سماكم المسلمين من قبل و في هذا ليكون الرسول
 شهيدا عليكم و تكونوا شهداء على الناس فأقيموا الصلاة و آتوا الزكاة و
 اعتصموا بالله هو مولاكم فنعم المولى و نعم النصير (۷۸)

۷۸ - در راه خدا چنان جهاد کنید که باید در راه او جهاد کرد. او شما را انتخاب کرد و در اعمال دین هیچ سختی برای شما قرار نداد. دین پدر شما ابراهیم. اوست که در اصل شما را “مسلمان” (تسلیم شده) نامید. پس،

رسول در بین شما شاهد باشد و شما در بین مردم شاهد باشید. بنابراین دعای ارتباطی (نماز) را بر پا دارید و انفاق واجب (زکات) را بدهید و به خدا تکیه و اعتماد کنید؛ اوست مولای شما، بهترین مولا و بهترین پشتیبان. (۲۲:۷۸)

بنابراین، اگر ابراهیم بنیانگذار اسلام است، آیا او چیزی برای زندگی مذهبی ما بر جای گذاشته است ؟
جواب آن است: "بله؛ او مناسک مذهبی (دعای ارتباطی نماز، انفاق واجب زکات، روزه و حج) را بر جای گذاشته است."

اسلام دین ابراهیم است

درحالی که تنها ماموریت محمد تحویل دادن قرآن بود، تمام مناسک مذهبی از طریق ابراهیم آمد.

و قالوا کونوا هودا أو نصاری تهتدوا قل بل ملة إبراهیم حنیفا و ما کان من المشرکین (۱۳۵)

۱۳۵- آنها گفتند، "باید یهودی یا مسیحی باشید تا هدایت شوید." بگو، "ما از دین ابراهیم پیروی می کنیم- یکتا پرستی - او هرگز مشرک نبود." (۲:۱۳۵)

ما کان إبراهیم یهودیا و لا نصرانیا و لکن کان حنیفا مسلما و ما کان من المشرکین (۶۷) إن أولى الناس بإبراهیم للذین اتبعوه و هذا النبی و الذین آمنوا و الله ولی المؤمنین (۶۸)

۶۷- ابراهیم نه یهودی بود، و نه مسیحی ؛ او یکتا پرستی تسلیم شده بود. او هرگز مشرک نبود. ۶۸- افرادی بیشتر از همه شایستگی ابراهیم را دارند که پیرو او و این پیامبر و کسانی که ایمان دارند هستند. خدا مولا و سرور مؤمنان است. (۳:۶۸)

محمد پیرو ابراهیم بود

ثم أوحینا إلیک أن اتبع ملة إبراهیم حنیفا و ما کان من المشرکین (۱۲۳)

سپس ما به تو (محمد) وحی کردیم که از دین ابراهیم پیروی کن، یکتا پرستی؛ او هرگز مشرک نبود: (۱۶:۱۲۳)
منطقی است، اگر محمد دنبالگر ابراهیم بود و ما دنبالگر محمد هستیم، پس ما دنبالگر ابراهیم هستیم. ما از ابراهیم چه چیزی یاد گرفتیم؟؟؟
قرآن تعلیم می دهد که ما تمام مناسک مذهبی اسلام را از ابراهیم یاد گرفتیم. این شامل دعای ارتباطی نماز، انفاق واجب زکات، روزه و حج می شود.

